

Haec est laus vestra coram hominibus, ut sive in vestimentis sive in omnibus 793—803
monachicae vitae disciplinis firmiter permaneat, sicut patres vestri, viri Deo amabiles
et hominibus honorabiles, instituerunt. Qui primi fuerunt fundatores congregationis
vestrae, certum est illos saepius visitare loca habitationis vestrae. Et quoscumque
5 inveniant honeste vivere et sua custodire statuta, congaudent illis, et pro eis inter-
cedere apud pium iudicem nullatenus desistunt. Sed et angelorum visitationes loca
sancta frequentare non dubium est. Fertur enim magistrum nostrum et vestrum patro-
num beatum dixisse Baedam¹: 'Scio angelos visitare canonicas horas et congregationes
fraternas; quid, si ibi me non inveniunt inter fratres? Nonne dicere habent: 'Ubi est
10 Baeda? quare non venit ad orationes statutas cum fratribus'? Magna est apud Deum
communis oratio et magna caritatis communio. Et multo est melius, cum fratribus
communiter orare, manducare et dormire, quam in speciali habitatione solum cum
periculo manere. Quia facilius diabolus expugnare poterit illum, qui solus est, quam
eum, qui fraterno auxilio undique cingitur; dicente scriptura: 'Frater, qui a fratre Prov. 18, 19.
15 adiuvatur, quasi firma est civitas'.

Vestra enim laus est honeste vivere, relegendum votorum vestrorum servare.
Quid vobis vestimentorum pompa? Maior exinde erit reprehensio quam laus; vanitas
est enim et superbia, et nihil aliud, et perditio vitae regularis. Melius est animam
bonis ornare moribus, perpetualiter permanentem, quam corpus, quod in pulverem
20 redigitur, pompaticis ornare coloribus² vel luxuriosis conviviis pascere vermium escam.

Haec cogitate, carissimi fratres; et quid vobis ad aeternam proficiat beatitudinem
sequimini. Patribus oboedite vestris, senes honorate, infirmos visitate, adolescentulos
bene docete, ut habeatis, qui super sepulchra vestra stare possint et intercedere pro
animabus vestris. Considerate mentibus vestris, quales sint, qui modo in sepulchris
25 iacent; et quam beatae sint animae illorum, qui in relegione et regulari vita et casti-
tate corporis et caritatis oboedientia dies suos usque ad finem perduxerunt. Horum
est regnum caelorum, quod labore adquisierunt. Qui pro vobis intercedant cotidie,
quatenus ad illorum societatem Deo donante pervenire mereamini.

Omnipotens Deus vestrae unanimatis sanctitatem in aeterna beatitudine adu-
30 nare dignetur, domini fratres.

285.

*Alcvinus Higbaldo episcopo Lindisfarnensi scribit de suo in eum amore. Admoni-
tiones addit.* 793—803.

Cod. H fol. 31'—32'.

Edd. F 205, J 201. — Migne col. 244.

35 DILECTISSIMO PATRI SPERATO³ EPISCOPO FIDELIS AMICUS ALCHVINUS^a SALUTEM.

Sempiterna me^b cogit caritas saepius vestrae dilectioni litterulas dirigere. Licet
minus videaris nobis vicem rependere tuis litteris, tamen ego non cesso tibi pro-
speritatem optare et per cartas tuae innotescere sanctitati, quod nullatenus mens mea
tui habeat oblivionem, sed omnimodis firma radice tui nominis obtineat memoriam.
40 Recordor dulcedinem vestram et germanitatem, quam habuimus inter nos praesentia
corporali. Quae etiam spiritaliter observari^c debet nec ulla terrarum longinquitate
deleri, quatenus amicitia olim conducta perpetualiter conservetur.

285. ^a) alchunū H. ^b) m H. ^c) observare H.

1) Cf. supra p. 360 n. 6. 2) Cf. supra p. 58 l. 4. 6; p. 76 l. 21: pompaticis . . vestimentis;
45 p. 81 l. 11; p. 441 l. 17; 445 l. 7. 3) Higbaldo episcopo Lindisfarnensi 780—803; v. ep. 124 supra p. 181
n. 6. Haec epistola eam, quae supra numero 260 signatur, subsequi oportuit.